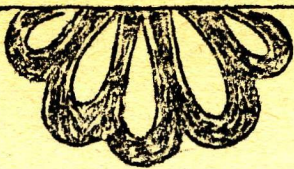
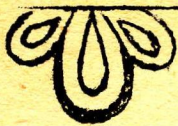

SEDENÁČEK

ZPRAVODAJ X. STŘEDOČESKÝCH
DIVADELNÍCH HER V NYMBURCE

K 76

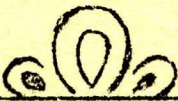

DNES

SE

VÁM

PŘEDSTAVÍ

V dopoledním a odpoledním představení

divadelní soubor "Malé divadlo" KDP v Kolíně, který má velice krásné poslání - hraje pro děti. Hrát divadlo pro dětské obecenstvo je sice práce velice záslužná, ale vůbec ne lehká. Napsali nám o svém souboru:

Soubor "Malého divadla KDP" za 16 let své činnosti nastudoval 20 celovečerních her a pohádek, nespočet pásem prózy a poesie z děl klasiků i z vlastní tvorby členů souboru. V určitých obdobích své činnosti se soubor věnoval malým formám, hudebně poetickým večerům, kabaretní tvorbě a mnohým z dalších forem divadelní práce. Repertoár souboru se během jeho trvání měnil s odcházejícími a nově příchozími členy souboru a obsáhl téměř všechny žánry divadelní tvorby.

Ve své práci soubor navázal na činnost a ochotnické tradice divadelních spolků "Tyl" a "Jirásek", jejichž někteří členové přešli po zániku těchto spolků do souboru Malého divadla a ten se stal tak pokračovatelem více jak stoleté tradice amatérského divadla v Kolíně.

V roce 1970 se soubor téměř po jednoleté nucené přestávce v činnosti a s převážně novými členy, specializoval na hry pro děti - pohádky, ke kterým postupem času přibyla rozsáhlá činnost členů souboru v oblasti uměleckého přednesu a spolupráce s mladými amatérskými autory, jimž soubor umožňuje realizaci jejich tvorby na veřejnosti a spolupracuje s nimi při úpravě textů připravovaných inscenací pohádek.

Soubor Malého divadla má dnes 25 aktivních členů všech možných povolání od dělníků v továrnách, přes zaměstnance ČSD, zdravotní sestry, učitele, pracovníky v administrativě, zemědělce, studenty, technické pracovníky a mnohé další až po odborné pracovníky OKS Kolín, kteří všichni tvoří soubor Malého divadla a kteří přijíždějí za svým koníčkem z bydliště vzdáleného až 20 km. Věkový průměr souboru je 25 let a pracuje při něm V. místní organizace SSM Kolín.

Skutečnost, že soubor má vlastní scénu, která slouží až na malé vyjímky výhradně práci souboru, vytváří jednu ze základních podmínek jeho úspěšného růstu a dobrých výsledků, které soubor v posledních letech dosahuje nejen v rámci okresu, ale i v rámci kraje.

V práci pro dětského diváka našel soubor svůj hlavní cíl a chtěl by se jí věnovat i v budoucnu, i když by se nechtěl zcela uzavřít ani ostatním formám dramatické tvorby jako doplněk ke své hlavní činnosti.

Soubor se od roku 1973 účastní krajských i okresních divadelních soutěží, přehlídek a festivalů, ze kterých si odvezl množství diplomů, cen a čestných uznání za herecké výkony, režii či nejlepší inscenaci. Z nejvýznamnějších uvádíme např.:

Přehlídka mladého amatérského divadla Poděbrady

Libčický divadelní podzim

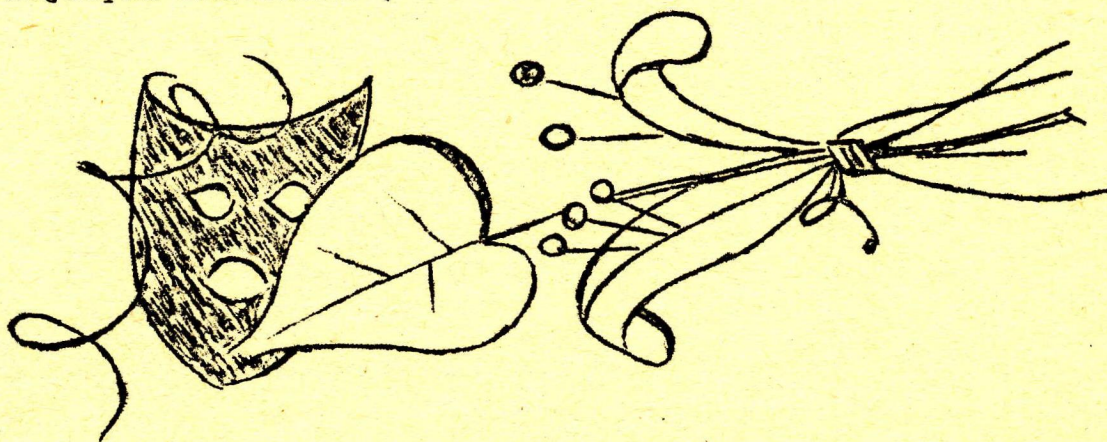
Krajská přehlídka divadelní klasiky Žebrák

Středočeské divadelní hry Nymburk

Krajská soutěž mladých autorů Kladno

Národní přehlídka mladých autorů Ostrava

Krajská soutěž souborů hrajících pro děti Rakovník - na této soutěži dosáhl soubor také největších úspěchů, když mimo dalších cen získal v letech 1975, 1976, 1977 nejvyšší cenu soutěže "Cenu za nejlepší inscenaci".

Ve večerním představení

divadelní soubor " SZK v Bystřici u Benešova ".O historii a činnosti svého souboru nám napsali:

Po dlouhém pátrání se našel v bystřické "Knize Památní", kterou psal od roku 1840 místní švec,kostelník a kronikář Martin Ješuta,na str.207 tento doslovný dopis:

"Dne 8.listopadu 1874 ustanoveno první vystoupení v č.14 v sálu.Představovalo se divadlo "Osudný deštník" a "Frajtr Kalina".

Dohady o počátcích ochotnického divadla v obci mají tedy pevný bod a bystřický soubor se v r.1974 přehoupl mezi "stoleté". K bystřickým ochotníkům měl prý jakýsi vztah i Jindřich Mošna, po němž nesl soubor nějaký čas i své jméno.

V roce 1951 byl začleněn do Závodního klubu ROH Interiér, od roku 1962 patří do Spojeného závodního klubu,jehož zřizovatelem je n.p.Nářadí,ale největším podílníkem JZD v Bystřici,pro jehož členy hraje soubor pravidelně zdarma dvě představení každé inscenace.Na svá vystoupení sváží důchodce ze čtyř domovů.Zastává funkci jakéhosi amatérského oblastního divadla,protože zajíždí do deseti obcí svého okresu.

Kromě "živého" divadla jsou zájmem členů souboru i loutky /pětkrát na Loutkářské Chrudimi/,divadlo poezie /dvakrát Wolkrův Prostějov/ a výchova mladých recitátorů,loutkářů a divadelníků v dětském souboru Plamenáček /čtyřikrát Národní přehlídka Svitavy a Příbram/.

Z inscenací,které v nedávné minulosti znamenaly významnější přínos pro práci souboru,jmenujme alespoň Evženií Grandetovou, Ženitbu,Hrátky s čertem,Svatbu Krečinského,Lucernu,Maryšu,v níž pohostinsky vystoupil Zdeněk Štěpánek,Šrámkovo léto,Kožíkovo Přátelství,Čapkova Loupežníka.Na Národní přehlídce vesnických a zemědělských souborů ve Vysokém nad Jizerou uvedl Šrámkův Měsíc nad řekou,Rannetovo Kriminální tango,Figueiredóvu Lišku a hrozny,Rodovského Hadí ostrov.

Nejvyššího ocenění se souboru dostalo,když v roce 1975 se stal nositelem Č e s t n é h o u z n á n í m i n i s t r a k u l t u r y za záslužnou uměleckou a kulturně politickou činnost.

O autorovi a hře

Jaromír Sypal : Z PEKLA ŠTĚSTÍ

Tato starší hra oblíbeného autora her pro děti přivádí na scénu českého Honzu, chytrého a statečného chlapíka, který je doprovázen, dnes opomíjenou postavičkou dětských knih - Kulihráškem. Ti dva se dostávají do pekla, kde naučí čertí mládež pořádku, práci a čistotě a navíc zachrání ještě princeznu, kterou její chamtivý otec - král prodal ďáblu Luciperovi.

Takže vše dobře končí a dobro opět zvítězí nad zlem.

Miguel Mihura se narodil 21.7.1905 v Madridu. Svou divadelní posedlost zdědil po svém otci Miguelovi Mihurovi Alvarezovi, herci, dramatikovi a režisérovi. Založil a řídil humoristický časopis Kulomet a Křepelka. Ve své dramatické tvorbě se vybral nejobtížnější oblast - veselohru.

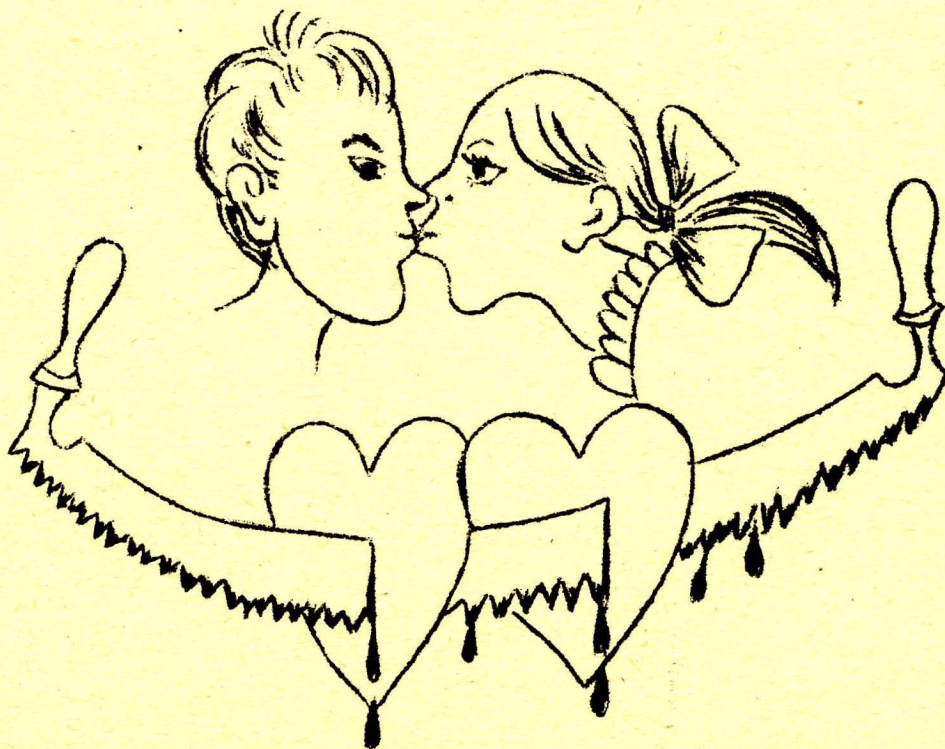
Je to autor velmi citlivý, který se umí dívat nejen kolem sebe, ale i do nitra lidí všech vrstev. Jeho hry chtějí dávat divákům optimistickou důvěru v možnost lepších, citlivějších vztahů mezi lidmi a i to stačilo fašistickému režimu ve Španělsku, aby ho na dvacet let vykázal nejen z jeviště, ale na dlouhou dobu i ze země.

Mezi jeho nejznámější hry patří "Případ pěkně zavražděné ženy", "Tři cylindry", "Případ úžasné paní", "Skvělé rozhodnutí", "Můj zbožňovaný" a v neposlední řadě

MARIBEL A PODIVNÁ RODINA

Sestry doña Paula a doña Matylda jsou dvě staré dámy, jejichž jedinou radostí je Paulin syn Marcelino. Sestry, aby se necítily tak osamělé, si najímají dvojici placených nájemníků, kteří mají tu výhodu, že jim může povídat všechno. Když si Marcelino přivede dívku, obě dámy se k ní přimknou s novou nadějí. Maribel, která je prostitutkou, je zprvu všechny považuje za blázny, potom se však přizpůsobí jejich způsobu života a skutečně se do Marcelina zamiluje. Její přítelkyně ji však varují, neboť zjistily, že Marcelino byl již jednou ženat a jeho žena se za záhadných okolností utopila v jezírku blízko domu. Proto se domnívají, že on ji zabil a stejný osud stihne i Maribel.

Vše se však nakonec vysvětlí a šťastný Marcelino spočine v objetí své příští ženy Maribel.

TAJNOSTI

zákulisi

Včerejšího večerního představení hry V.M.Šukšina Energičtí lidé byl přítomen člen divadla E.F.Buriana Jaroslav V á g n e r.

Na besedě s čelákovickým souborem jsme požádali Jaroslava Vágnera, aby nám řekl, jaký dojem si odnáší z představení.

J.Vágner: Hra je velmi současná, s tím co předvádí se setkáváme všude. Udělat současný dialog je velice těžké. Jde o představení zajímavého žánru a je svým způsobem experimentem.

Vím, co je práce amatéra. Pracuji s amatérskými soubory a pracuji s nimi rád. Spolupráce s amatérským hercem je mnohdy lepší, hlubší a snadnější než s profesionálem. Vzpoměl slov E.F.Buriana, který jim při studiu hry říkal " Buďme amatéry..."

Vše, co Jaroslav Vágner řekl o shlédnutém představení jako "svůj soukromý dojem diváka" sledovali čelákovští s pozorností a zájmem o to větší, že s touto inscenací budou vystupovat v Praze v divadle E.F.Buriana.

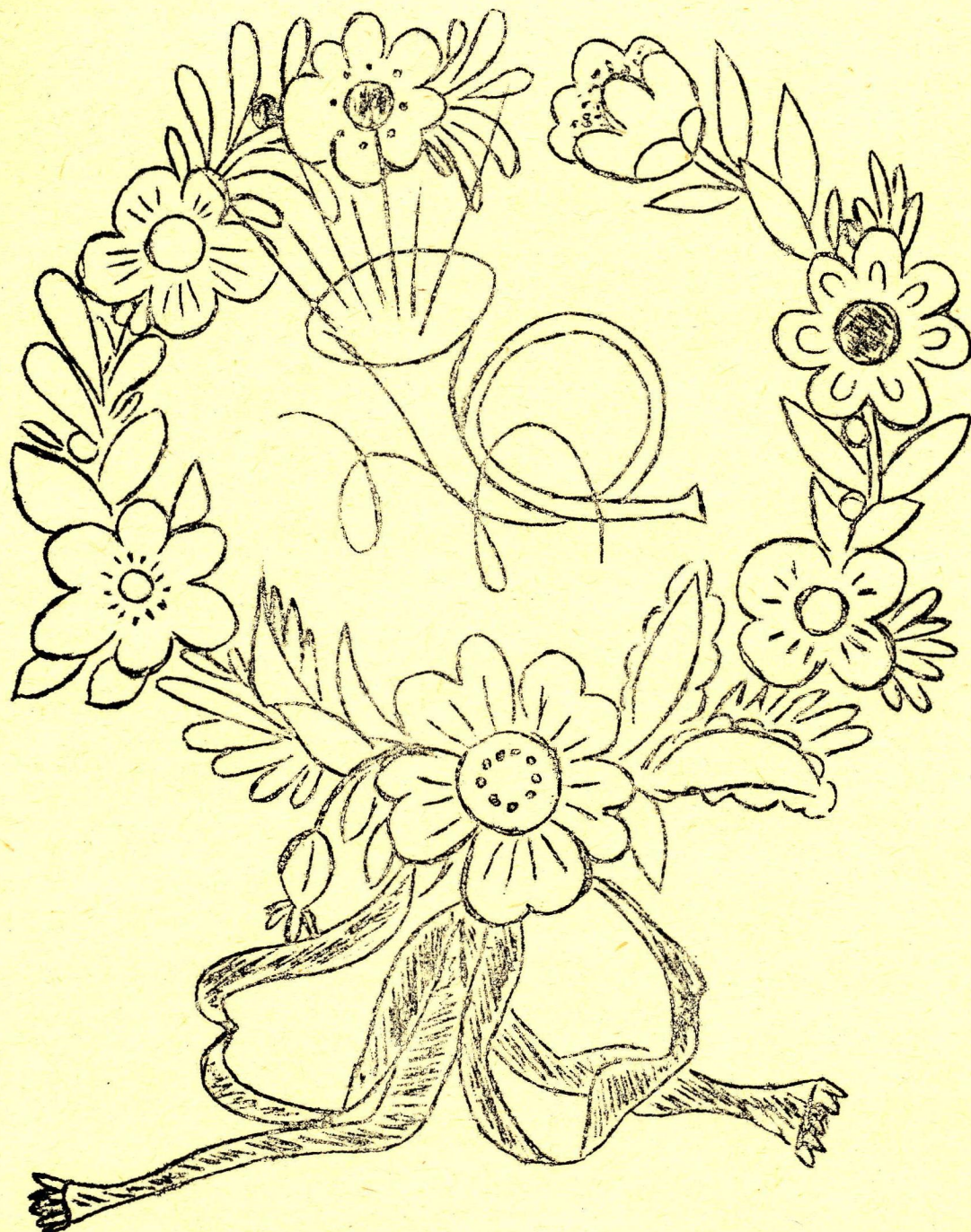
Vedoucí souboru s. Magda Šrámková poděkovala za hezké přivítání. Řekla, že se do Nymburka vždycky těší, že máme pěkné divadlo a že se jim u nás dobře hraje.

J a k v í t á m e ú č a s t n í k y SDH

Uvítání hostujících souborů je už - možno říci, tradiční obřad, který má svůj stanovený řád.

Za zvuků znělky města Nymburka sestupuje soubor do vstupního prostoru divadla. Tam jsou již shromážděni všichni ti, kdo soubor přišli pozdravit a přivítat: členové přípravného výboru, zástupci MěstNV, patronátních závodů, Krajského, Okresního a Městského kulturního střediska, Svazu českých divadelních ochotníků,

divadelního souboru Hálek. Letos poprvé se k uvítání připojila i Lidová škola umění v Nymburce. Její žákyně Romana Sandtnerová přednese báseň Evy Vrchlické a předá souboru první dárek. Pak následují všichni ostatní. Úsměvy, srdečná slova, květiny, dárky, stisky rukou, dojetí. Sváteční chvíle, které vstupují do vzpomínek všech účastníků a na které se těší. Znělka přivítání ukončí.

Pozvání na zítra

VOJNA A MÍR

Divadelní soubor "HÁLEK" při KDŽ v Nymburce

Zpravodaj Esdéháček vydává Přípravný výbor X.Středočeských divadelních her v Nymburce.

Odpovědný redaktor : Ceeová Irena

Povoleno odborem kultury ONV v Nymburce pod č.j.0220/76

Počet výtisků : 250 kusů